

satte tidligere, kan et saadant Citat være ret ubehageligt, men de have jo dog Lov til at udvikle sig og komme paa bedre Tanker. Men vi andre, som ikke før have været Medlemmer, kan man ikke vente skulle være bundne ved, hvad der er sagt tidligere af andre Medlemmer. Og naar det er lykkedes os ved Diskussion at overbevise d'Hrr. om, at, hvad de vilde den Gang, er ikke saa rigtigt, som det kunde være, er Kredsløbet sluttet, saa er man kommen tilbage til det Standpunkt, hvorpaa man oprindeligt stod. Men derfor er man ikke vendt med Ploven. Naar et Kredsløb er sluttet, bliver man nemlig ved at køre i samme Hetning:

Det ærede Medlem anførte en Del Selskaber. Jeg vidste ikke, at det ærede Medlem fulgte saa godt med i Børslisten. Jeg læser den ogsaa af og til, men jeg kan den ikke helt udenad. Der er nu herved at bemærke, at det ærede Medlem har faaet fat i alle de Selskaber, der give Udbytte, han har ikke faaet dem med, som give Nul, og der er dog en Del Selskaber, der i adskillige Aar ikke have givet Udbytte. Det vilde vel snarere være rigtigt at tage Gennemsnittet af Udbyttet, og i saa Fald vilde det blive en hel Del mindre end det, her blev nævnt.

Jeg kan som sagt ikke se, at der er nogen Betænkelighed ved at forlade en saadan Dobbeltbeskatning som den, der tidligere var foreslaaet, og jeg kan ikke se, at det er rigtigt at sige, at det er Storkapitalismen, som her skal undtages. Det er netop Smaakapitalisterne, det her drejer sig om. Det vil gaa her, som det gaar i Udlandet, særlig i England, at Aktiernes Beløb blive mindre og mindre. Der lyder ofte Aktierne paa 1 Pd. Sterling, og Beløbene ere fordelte mellem Smaafolk lige ned til Droskekuske og Sporvognskonduktører osv. Det er netop en demokratisk Form for Storhandel, der rummes i Aktieselskaber, og det faar man ogsaa det bedste Bevis paa ved at se, at Socialdemokraterne stifte det ene Aktieselskab efter det andet, Bagerier, Bryggerier, Kødudsalg osv. Det vil aldeles ikke være rigtigt at sige, at man rammer Storkapitalismen ved at ramme Aktieselskaber, nej, man rammer dobbelt alle dem, der med lige Ret som Landbruget anbringe deres Kapital i Andelsforetagender og derved søge at skaffe sig bedre Vilkaar for Udbyttet af deres Penge. Jeg vil derfor anbefale det høje Ting at følge Flertallets Indstilling, der er tiltraadt af Ministeren, om at lade denne uheldige Dobbeltbeskatning bortfalde.

Hammerich: Jeg kan ganske slutte mig til de Bemærkninger af den ærede sidste Taler, som han henvendte til det ærede Medlem for Skive (Dalsgaard). Det er ganske sikkert saa, at hvis det ærede Medlem, som den ærede forrige Taler sagde, vilde læse op af „Børstidende“, hvad Aktieselskaber gav i Udbytte, vilde han sikkert i dette Øjeblik og i den kommende Tid komme til, at det ikke er nogen særlig fordelagtig Anbringelse af Penge at sætte dem i et Aktieforetagende; han har derhos i fuldt Maal Ret i, at Aktieforetagender ere en af de Veje, ad hvilke mange Smaafolk blive i Stand til at faa Fordel af store Foretagender. Naar man derfor nu som tidligere lader Aktieejerne beskattes til Staten, saavel af deres Formue som af Indtægt, og ved Siden deraf tillige lader Aktieselskaberne som saadanne svare Skat til Kommunen saavel af Formue som af Indtægt, forekommer det mig kun et lille Maal af Billighed, at man har begrænset Statsskatten paa Aktieforetagender hertil og strøget den oprindeligt foreslaaede Dobbeltbeskatning til Staten. Naar jeg imidlertid har bedt om Ordet, saa er det ikke saa meget for at dvæle ved dette eller andre foreliggende Ændringsforslag, men fordi jeg i Samklang med den Udtalelse, den ærede Formand før kom med, har fundet det rigtigt paa dette Stadium at angive, hvorfor jeg ikke vil kunne stemme for de foreliggende Lovforslag. Jeg skal gøre det ganske kort: Jeg har under disse Forslags Behandling gennem de mange Aar ikke en Gang, men mange Gange givet mine Grunde til, at jeg ikke har kunnet slutte mig til dem. Jeg kan altsaa fatte mig ret kort og nøjes med at angive mine tre Hovedmotiver. Det første af dem er det finansielle Hensyn. Under Sagens første Behandling fremdrog jeg en hel Række Statsopgaver, som vi hverken kunne, ville eller bør skyde fra os, og som ville forøge vore Statsudgifter ikke med 1—2, men jeg er overbevist om med 7—8 Millioner Kr. om Aaret, hvis de skulde løses blot nogenlunde tilfredsstillende. Siden den Tid have vi her staaet over for Vedtagelsen af en Finanslov, der jo ender med et Par Millioner Kroners Underskud. Jeg vil ikke her, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), nævne et Underskud af 5 Millioner Kr., uagtet det ganske vist fra Finansudvalgsmedlemmer blev gjort gældende, at med det Udbytte, Staten havde af de Penge, den anbragte f. Eks. i private Jernbaner, vilde det være rigtigt, om man reg-